

Arrest

nr. 276 862 van 1 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE LANGE
Adolphe Lacombélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 3 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juli 2022.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt verdaagd naar 18 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE LANGE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen in december 2019 en dient op 6 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 24 september 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker werd door het CGVS gehoord op 10 januari 2022.

1.3. Op 17 februari 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (veilig derde land) omdat Zwitserland in hoofde van verzoeker als veilig derde land kan worden beschouwd. Deze beslissing werd verzoeker op 21 februari 2022 bij aangetekende brief ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Eritrees staatsburger te zijn, geboren op 01/01/1998 in het dorp Wenkeb, gelegen in de zoba Debub, nues zoba Adi Keyih. Omdat u uw dienstplicht niet wilde vervullen, besloot u om het land te verlaten. In maart 2013 stak u illegaal de grens over met Ethiopië waar u gedurende ongeveer zeven maanden in een vluchtelingenkamp verbleven hebt. U reisde vervolgens via Soedan en Libië naar Italië van waaruit u verder reisde naar Zwitserland. U diende er op 30 april 2014 een verzoek om internationale bescherming in. In december 2016 vertrok u naar Duitsland waar u eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd echter afgewezen waarna u teruggestuurd werd naar Zwitserland. Op 6 juni 2017 ontving u een negatieve beslissing inzake uw verzoek in Zwitserland, maar er werd u door de Zwitserse autoriteiten wel de 'temporary admission status' toegekend. U verkreeg ook een zogenaamd F-document. In november 2017 vertrok u naar Nederland. U diende er ook een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek werd afgewezen waarna u teruggestuurd werd naar Zwitserland. U verbleef slechts enkele weken in Zwitserland waarna u opnieuw vertrok. Zowel in juli 2018 als in maart 2019 vroeg u internationale bescherming in Nederland aan. Uw verzoeken werden telkens afgewezen waarna u teruggestuurd werd naar Zwitserland. Eind 2019 vertrok u opnieuw uit Zwitserland. U kwam naar België waar u op 6 december 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaarde dat u in Zwitserland niet kon werken en er ook niet verder kon studeren. Toen u op een keer 's avonds iets ging drinken met vrienden werd u op uw terugweg naar huis op straat tegengehouden door een politieagente die u om uw documenten vroeg. Toen u uw F-document toonde, werd u meteen geboeid door twee andere politieagenten. U werd naar het politiekantoor overgebracht waar u gedurende een nacht werd opgesloten in een cel. De volgende dag werd u vrijgelaten. U wist niet waarom u gearresteerd werd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: een kopie van uw doopattest, kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders en van uw halfbroer M., een kopie van de Belgische verblijfstitel van uw halfbroer M., een kopie van de verblijfskaart van een neef in de Verenigde Staten, een kopie van de verblijfskaart van een oom in Canada en een kopie van de verblijfskaart van een oom in Zweden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 2e van de wet van 15 december 1980 omdat Zwitserland voor u als een veilig derde land kan worden beschouwd.

In uw geval is de commissaris-generaal namelijk van oordeel dat u, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, in Zwitserland zal worden behandeld in overeenstemming met de beginselen zoals bepaald in artikel 57/6/6, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

In dit verband kan, onder verwijzing naar de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan bijlage in het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus, SUISSE. Accès et contenu de la protection accordée aux ressortissants de pays tiers, d.d. 15 september 2020), vooreerst worden benadrukt dat Zwitserland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen die het land juridisch binden op het vlak van bv. mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot de asielprocedure en mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen of personen met een temporary admission status, maar óók dat het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk de regel vormt en er geenszins sprake zou zijn van systematische of structurele gebreken hieromtrent. Bovendien kan op grond van deze informatie tevens worden vermoed dat u tot het Zwitserse

grondgebied zal worden toegelaten. In dit verband moet in het bijzonder worden verwezen naar de terugnameovereenkomst tussen Zwitserland en de Benelux, evenals naar het gegeven dat Zwitserland deel uitmaakt van de Schengenruimte en vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, binnen deze zone gewaarborgd is.

Wat betreft het gegeven dat er in uw hoofde tevens sprake moet zijn van een zodanige band met Zwitserland dat het voor u redelijk zou zijn om ernaartoe te gaan, blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier en uit uw verklaringen, dat u vóór uw komst naar België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Zwitserland op 30 april 2014, dat u er op 6 juni 2017 een temporary admission status hebt verkregen, er in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel en er als begunstigde van deze status verbleven hebt tot november 2017 (zie Eurodac search result, beslissing van Zwitserse asielinstanties d.d. 06/06/2017, verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken vragen nr. 22 en 33, notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 2-3).

Hoewel uit de informatie afkomstig van de Zwitserse asielinstanties blijkt dat door uw verblijf van langer dan twee maanden zonder toestemming in het buitenland en door het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming in Nederland op 26 maart 2018 uw status werd beëindigd door de bevoegde Zwitserse instanties (zie beslissing van de Zwitserse asielinstanties d.d. 26/03/2018), doet dit géén afbreuk aan het gegeven dat vermoed wordt dat u er, zoals gezegd, naar kunt terugkeren, u er terug toegang tot de asielprocedure kunt verkrijgen en effectieve bescherming kunt genieten.

In dit verband moet in het bijzonder benadrukt worden dat Zwitserland partij is bij talrijke internationale en Europese verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullende Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het VN Antifolterverdrag, of het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten.

Bijgevolg kan Zwitserland in uw hoofde als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd, tenzij u elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat u er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen u en Zwitserland niet zodanig is dat het voor u redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

De door u afgelegde verklaringen bevatten echter geen elementen in deze zin.

U verklaarde dat u in Zwitserland op basis van uw 'temporary admission status' onvoldoende rechten genoot. U haalde aan dat u er slechts een uitkering kon krijgen, maar verder niet mocht werken en ook niet kon studeren (zie verklaringen Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 4-5). U verklaarde dat u van enkele kennissen vernomen had dat het met een F-document niet mogelijk is om te werken (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 6, 7). Deze verklaringen stroken echter niet met de hoger vermelde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat personen met een 'temporary admission status' in Zwitserland wel degelijk toegang hebben tot de arbeidsmarkt. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook dat u zelf geen stappen ondernomen hebt om werk te zoeken en dat u zich ook op geen enkele manier geïnformeerd hebt over welke mogelijkheden u hiertoe beschikte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 6, 7). Bijgevolg kan u dan ook niet aannemelijk maken dat u in Zwitserland geen toegang had tot de arbeidsmarkt. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u voor de toekenning van uw status in het opvangcentrum een taalcursus gevolgd hebt en ook een werkstage van zes maanden gedaan hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 6). Hieruit blijkt toch dat er u door de Zwitserse overheid wel degelijk mogelijkheden aangeboden werden om uw toegang tot de arbeidsmarkt te vergemakkelijken. Wat betreft uw bewering dat u niet verder kon studeren, gaf u zelf aan dat er weliswaar mogelijkheden bestaan om verschillende opleidingen te volgen, maar dat dit slechts beperkt is tot wat de overheid aanbiedt en dat u bijgevolg niet vrij kan kiezen welke opleiding u volgt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 5, 6). Het feit dat u in Zwitserland niet om het even welke opleiding zou kunnen volgen, kan echter niet aanzien worden als een daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u zich dan niet eens geïnformeerd hebt welke opleidingen er wel voor u mogelijk waren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 6).

Wat betreft uw verklaringen dat u op een keer op straat zonder reden gearresteerd werd door enkele politieagenten en gedurende een nacht in de cel werd opgesloten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 7), kan er op gewezen worden dat dit eenmalige incident onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakte ook geen melding van andere soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen.

U haalde nog aan dat u op een bepaald moment na een terugkeer uit Nederland niet langer over een geldig verblijfsdocument beschikte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 4, 5), wat overeenstemt met de informatie afkomstig van de Zwitserse asielinstanties

waarin inderdaad bevestigd wordt dat uw status op 26 maart 2018 beëindigd werd. U beweerde dat u zich toen samen met een vrijwilligster van een vluchtelingenorganisatie tot het plaatselijk kantoor voor vluchtelingen gewend hebt met het verzoek om u betere verblijfsdocumenten dan het F-document te verschaffen. De ambtenaar zei echter dat hij niets voor u kon doen en dat u maar beter kon terugkeren naar Eritrea. Hij gaf u ook een document om naar de ambassade van Eritrea te gaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 4, 5, 6). Vooreerst kon u deze beweringen niet staven met enig begin van bewijs. U stelde immers dat u het document om naar de ambassade van Eritrea te gaan verloren hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 4). Bovendien volstaan deze verklaringen op zich niet om aan te tonen dat u in Zwitserland niet opnieuw toegang zou kunnen krijgen tot de asielprocedure en er effectieve bescherming zou kunnen genieten. U verklaarde immers dat u na uw terugkeer uit het buitenland nooit opnieuw een verzoek om internationale bescherming bij de Zwitserse autoriteiten hebt ingediend omdat u dat zelf niet wilde doen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 5, 6). Tenslotte blijkt uit de informatie in het administratief dossier nog dat de Zwitserse autoriteiten reeds twee keer instemden met een verzoek tot terugname in het kader van de Dublinprocedure, namelijk op 6 mei 2019 bij een verzoek in Nederland en op 29 januari 2020 bij het verzoek in België. Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat u in Zwitserland niet opnieuw toegang zou krijgen tot de asielprocedure.

Bijgevolg toont u niet op persoonlijke en concrete wijze aan dat u een uitzondering vormt op de algemene situatie zoals deze uit de COI Focus blijkt met betrekking tot de mogelijkheid om terug te keren naar Zwitserland, de toegang tot de asielprocedure, de naleving van het non-refoulementbeginsel, het respect voor de mensenrechten en levensstandaard die naar norm is.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De kopie van uw doopattest, de kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders en van uw halfbroer Mehari, de kopie van de Belgische verblijfstitel van uw halfbroer Mehari, de kopie van de verblijfskaart van een neef in de Verenigde Staten, de kopie van de verblijfskaart van een oom in Canada en de kopie van de verblijfskaart van een oom in Zweden bevatten namelijk enkel gegevens met betrekking tot uw herkomst uit Eritrea, maar brengen verder geen informatie aan die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kan wijzigen.

In het licht van wat voorafgaat, is de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel dat Zwitserland voor u als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd, en dat u geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat u in dit derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, noch waaruit blijkt dat het voor u onredelijk zou zijn om naar dit land terug te gaan of dat u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat conform artikel 57/6/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan de vreemdeling een document dient te worden verschaft waarin de autoriteiten van Zwitserland in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht en hij voert aan dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker voert aan dat *in casu* niet alle relevante feiten en omstandigheden werden onderzocht bij de beoordeling of Zwitserland voor verzoeker een veilig derde land is. In het bijzonder moet de mogelijkheid worden onderzocht of verzoeker bij een terugkeer naar Zwitserland een nieuwe asielaanvraag kan indienen. Verzoeker verwijst naar het AIDA-rapport 2020 om te stellen dat het

Zwitserse Tribunal Administratif Fédéral geen reden ziet om Eritreeërs het vluchtelingenstatuut toe te kennen omwille van het feit dat ze hun land illegaal verlaten hebben. Verzoeker loopt het risico om teruggestuurd te worden naar Eritrea. Deze aspecten werden volgens verzoeker niet onderzocht.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen stukken toe aan het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren, wanneer een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

2.3.2. In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard omdat Zwitserland voor verzoeker als een veilig derde land kan worden beschouwd omdat (i) in zijn geval geoordeeld wordt dat hij in Zwitserland zal worden behandeld in overeenstemming met de beginselen zoals bepaald in artikel 57/6/6, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet; (ii) onder verwijzing naar de informatiebronnen in het administratief dossier blijkt dat Zwitserland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen die het land juridisch binden op het vlak van vb. mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot de asielprocedure en de mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen of personen met een temporary admission status, maar ook dat het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk de regel vormt en er geenszins sprake is van systematische of structurele gebreken hieromtrent. Bovendien kan op grond van deze informatie worden vermoed dat verzoeker tot het Zwitserse grondgebied zal worden toegelaten. Er wordt ook verwezen naar de terugname overeenkomst tussen Zwitserland en de Benelux en naar het gegeven dat Zwitserland deel uitmaakt van de Schengenruimte; (iii) de zodanige band met Zwitserland dat het voor verzoeker redelijk zou zijn om ernaartoe te gaan, blijkt uit het administratief dossier; (iv) uit informatie van de Zwitserse asielinstanties blijkt dat de eerder aan verzoeker verleende status werd beëindigd door zijn verblijf van langer dan twee maanden zonder toestemming in het buitenland en door het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming in Nederland op 26 maart 2018, dit doet echter geen afbreuk aan het gegeven dat vermoed kan worden dat verzoeker naar Zwitserland kan terugkeren, dat hij er terug toegang tot de asielprocedure zal krijgen en effectieve bescherming kan genieten; (v) bijgevolg kan Zwitserland in hoofde van verzoeker als veilig derde land worden beschouwd, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen verzoeker en Zwitserland niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan of dat hij niet tot het grondgebied zou worden toegelaten; (vi) de door verzoeker afgelegde verklaringen en neergelegde stukken bevatten echter geen elementen in deze zin: 1) verzoeker verklaarde dat hij op basis van zijn “temporary admission status” onvoldoende rechten genoot: hij kon slechts een uitkering krijgen maar mocht niet werken en kon niet studeren; dit strookt echter niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en verzoeker verklaarde dat hij een taalcursus heeft gevolgd en een werkstage van zes maanden heeft gedaan; het feit dat verzoeker niet om het even welke opleiding zou kunnen volgen, kan niet beschouwd worden als daad van vervolging of situatie van ernstige schade; 2) inzake zijn verklaringen dat hij op een keer op straat zonder reden werd gearresteerd door enkele politieagenten en een nacht in de cel werd opgesloten, is dit eenmalig incident onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade; 3) na terugkeer uit Nederland beschikte verzoeker niet langer over een geldig verblijfsdocument, verzoeker zou zich met een vrijwilligster van een vluchtelingenorganisatie gewend hebben tot het plaatselijk kantoor voor vluchtelingen met het verzoek hem betere verblijfsdocumenten te verschaffen dan het F-document, maar daar werd hij doorverwezen naar de ambassade van Eritrea; verzoeker kon deze beweringen echter niet staven en deze verklaringen volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in Zwitserland niet opnieuw toegang zou krijgen tot de asielprocedure en er geen effectieve bescherming zou kunnen genieten; uit informatie blijkt dat de Zwitserse autoriteiten reeds twee maal instemden met een verzoek tot terugname in het kader van de Dublinprocedure; 4) hieruit blijkt dus geenszins dat verzoekers situatie een uitzondering vormt op de algemene situatie zoals deze uit de COI Focus blijkt met betrekking tot de mogelijkheid om

terug te keren naar Zwitserland, de toegang tot de asielprocedure, de naleving van het non-refoulementbeginsel, het respect voor de mensenrechten en de levensstandaard die naar norm is; (vi) de documenten die verzoeker voorlegt bevatten geen informatie over een gegronde vrees of reëel risico in verzoekers hoofde bij een terugkeer naar Zwitserland.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer:

1° (...)

2° een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten;

(...).”

Artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Het verzoek om internationale bescherming kan op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, niet-ontvankelijk verklaard worden indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking nemend, de verzoeker om internationale bescherming in het betrokken derde land overeenkomstig de volgende beginselen zal worden behandeld :

1) het leven en de vrijheid worden niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, en

2) er bestaat geen risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2, en

3) het beginsel van non-refoulement overeenkomstig het Verdrag van Genève wordt nageleefd, en

4) het verbod op verwijdering in strijd met het recht op vrijwaring tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling, zoals neergelegd in het internationaal recht, wordt nageleefd, en

5) de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

§ 2. Een derde land kan enkel als veilig derde land worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het betrokken derde land dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan en er kan worden vermoed dat de verzoeker tot het grondgebied van het betrokken derde land zal worden toegelaten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit duidelijk blijkt dat dit niet het geval zal zijn.

Bij de beoordeling of er sprake is van een band als bedoeld in het eerste lid, worden alle relevante feiten en omstandigheden betrokken, waaronder de aard, duur en de omstandigheden van het eerder verblijf kunnen begrepen worden.

§ 3. De beoordeling of een land een veilig derde land is, dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, het Europees Ondersteuningsbureau voor Asielzaken, het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

§ 4. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeelt of het betrokken derde land veilig is voor een bepaalde verzoeker.

§ 5. Bij de uitvoering van een uitsluitend op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, gebaseerde beslissing, wordt aan de vreemdeling door de minister of zijn gemachtigde een document verschaft waarin de autoriteiten van het derde land in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht."

Inzake de toepassing van bovenvermelde artikelen oordeelde het Grondwettelijk Hof (GwH nr. 23/2021 van 25 februari 2021, B.79-B.90 (p. 100-108), (B.S. 20 april 2021):

"B.82. Zoals de Ministerraad opmerkt, zijn de bestreden bepalingen cumulatief van toepassing, aangezien zij naar elkaar verwijzen. Daaruit volgt dat de CGVS een verzoek om internationale bescherming slechts niet-ontvankelijk kan verklaren om de reden dat een derde land voor de verzoeker als een veilig derde land kan worden beschouwd, indien is voldaan aan de in de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2°, en 57/6/6 van de wet van 15 december 1980 opgesomde voorwaarden en beginselen.

[...]

B.86.2. Artikel 38 van de « Procedurerichtlijn » legt de verantwoordelijke overheid niet de verplichting op om van het veilig geachte derde land een waarborg te verkrijgen dat de verzoeker om internationale bescherming opnieuw zal worden toegelaten alvorens zijn verzoek niet-ontvankelijk te verklaren.

Te dezen vloeit de ontstentenis van verplichting voor de CGVS om van het veilig geachte derde land een dergelijke waarborg te verkrijgen dat de verzoeker opnieuw zal worden toegelaten, voort uit het feit dat de verzoeker a priori niet over een verblijfsrecht beschikt in het veilige derde land.

Die verzoeker bevindt zich in een situatie die objectief verschilt van die van de vreemdeling van wie het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt bevonden op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980, om de reden dat hij reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel, een vreemdeling over wie het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geoordeeld dat het in een lidstaat ingediende verzoek om internationale bescherming enkel niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien, zoals artikel 35 van de « Procedurerichtlijn » bepaalt, het derde land waarborgt dat de betrokkene opnieuw zal worden toegelaten (HvJ, grote kamer, 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, punten 140 en 143).

[...]

B.86.4. Rekening houdend, enerzijds, met de verplichting voor de CGVS om zich ervan te vergewissen dat het derde land als zijnde veilig kan worden geacht voor de betrokken vreemdeling, hetgeen impliceert dat de inachtneming van de in de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2°, en 57/6/6 van de wet van 15 december 1980 opgesomde voorwaarden en beginselen wordt nagegaan, en, anderzijds, met het feit dat, indien het veilig geachte derde land de vreemdeling niet toestaat om zijn grondgebied te betreden, zijn verzoek om internationale bescherming in België zal kunnen worden behandeld, zoals opgelegd bij artikel 38, lid 4, van de « Procedurerichtlijn » en zoals bevestigd in de parlementaire voorbereiding (Parl. St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 131), is het tweede onderdeel van het dertiende middel in de zaak nr. 7008 niet gegrond."

2.3.4. In het verzoekschrift stelt verzoeker dat niet werd onderzocht of verzoeker bij een terugkeer naar Zwitserland een nieuwe asielaanvraag kan indienen. Verzoeker verwijst naar het AIDA-rapport 2020 om te stellen dat het Zwitserse Tribunal Administratif Fédéral geen reden ziet om Eritreeërs het vluchtelingenstatuut toe te kennen omwille van het feit dat ze hun land illegaal verlaten hebben. Verzoeker loopt het risico om teruggestuurd te worden naar Eritrea. Dat verzoeker verklaard heeft dat hij niet opnieuw asiel wilde aanvragen in Zwitserland is uit de context gerukt, hij verklaarde spijt te hebben van zijn asielaanvraag omdat hem de boodschap werd gegeven dat hij diende terug te keren naar Eritrea.

In casu moet de commissaris-generaal enkel nagaan of er voor het betrokken derde land een effectief asielsysteem bestaat dat is vastgelegd in de wet en het betreffende land in de praktijk de verplichtingen uit de relevante mensenrechtenverdragen naleeft, waaronder het beginsel van non-refoulement (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 129). Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal dit gedaan heeft:

"In uw geval is de commissaris-generaal namelijk van oordeel dat u, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, in Zwitserland zal worden behandeld in overeenstemming met de beginselen zoals bepaald in artikel 57/6/6, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

In dit verband kan, onder verwijzing naar de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan bijlage in het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus, SUISSE. Accès et contenu de la protection accordée aux ressortissants de pays tiers, d.d. 15 september 2020), vooreerst worden benadrukt dat Zwitserland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen

die het land juridisch binden op het vlak van bv. mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot de asielprocedure en mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen of personen met een temporary admission status, maar óók dat het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk de regel vormt en er geenszins sprake zou zijn van systematische of structurele gebreken hieromtrent. Bovendien kan op grond van deze informatie tevens worden vermoed dat u tot het Zwitserse grondgebied zal worden toegelaten. In dit verband moet in het bijzonder worden verwezen naar de terugnameovereenkomst tussen Zwitserland en de Benelux, evenals naar het gegeven dat Zwitserland deel uitmaakt van de Schengenruimte en vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, binnen deze zone gewaarborgd is."

"Hoewel uit de informatie afkomstig van de Zwitserse asielinstanties blijkt dat door uw verblijf van langer dan twee maanden zonder toestemming in het buitenland en door het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming in Nederland op 26 maart 2018 uw status werd beëindigd door de bevoegde Zwitserse instanties (zie beslissing van de Zwitserse asielinstanties d.d. 26/03/2018), doet dit géén afbreuk aan het gegeven dat vermoed wordt dat u er, zoals gezegd, naar kunt terugkeren, u er terug toegang tot de asielprocedure kunt verkrijgen en effectieve bescherming kunt genieten.

In dit verband moet in het bijzonder benadrukt worden dat Zwitserland partij is bij talrijke internationale en Europese verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullende Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het VN Antifolterverdrag, of het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten."

De commissaris-generaal vervolgt dat Zwitserland voor verzoeker beschouwd kan worden als veilig derde land, tenzij verzoeker elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en Zwitserland niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn om naar dat land te gaan of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten. Vervolgens worden de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd over zijn verblijf en de omstandigheden ervan in Zwitserland besproken:

"U verklaarde dat u in Zwitserland op basis van uw 'temporary admission status' onvoldoende rechten genoot. U haalde aan dat u er slechts een uitkering kon krijgen, maar verder niet mocht werken en ook niet kon studeren (zie verklaringen Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 4-5). U verklaarde dat u van enkele kennissen vernomen had dat het met een F-document niet mogelijk is om te werken (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 6, 7). Deze verklaringen stroken echter niet met de hoger vermelde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat personen met een 'temporary admission status' in Zwitserland wel degelijk toegang hebben tot de arbeidsmarkt. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook dat u zelf geen stappen ondernomen hebt om werk te zoeken en dat u zich ook op geen enkele manier geïnformeerd hebt over welke mogelijkheden u hiertoe beschikte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 6, 7). Bijgevolg kan u dan ook niet aannemelijk maken dat u in Zwitserland geen toegang had tot de arbeidsmarkt. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u voor de toekenning van uw status in het opvangcentrum een taalcursus gevolgd hebt en ook een werkstage van zes maanden gedaan hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 6). Hieruit blijkt toch dat er u door de Zwitserse overheid wel degelijk mogelijkheden aangeboden werden om uw toegang tot de arbeidsmarkt te vergemakkelijken. Wat betreft uw bewering dat u niet verder kon studeren, gaf u zelf aan dat er weliswaar mogelijkheden bestaan om verschillende opleidingen te volgen, maar dat dit slechts beperkt is tot wat de overheid aanbiedt en dat u bijgevolg niet vrij kan kiezen welke opleiding u volgt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 5, 6). Het feit dat u in Zwitserland niet om het even welke opleiding zou kunnen volgen, kan echter niet aanzien worden als een daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u zich dan niet eens geïnformeerd hebt welke opleidingen er wel voor u mogelijk waren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 6).

Wat betreft uw verklaringen dat u op een keer op straat zonder reden gearresteerd werd door enkele politieagenten en gedurende een nacht in de cel werd opgesloten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 7), kan er op gewezen worden dat dit eenmalige incident onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakte ook geen melding van andere soortgelijke incidenten die u persoonlijk te beurt zijn gevallen.

U haalde nog aan dat u op een bepaald moment na een terugkeer uit Nederland niet langer over een geldig verblijfsdocument beschikte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 4, 5), wat overeenstemt met de informatie afkomstig van de Zwitserse asielinstanties waarin inderdaad bevestigd wordt dat uw status op 26 maart 2018 beëindigd werd. U beweerde dat u

zich toen samen met een vrijwilligster van een vluchtelingenorganisatie tot het plaatselijk kantoor voor vluchtelingen gewend hebt met het verzoek om u betere verblijfsdocumenten dan het F-document te verschaffen. De ambtenaar zei echter dat hij niets voor u kon doen en dat u maar beter kon terugkeren naar Eritrea. Hij gaf u ook een document om naar de ambassade van Eritrea te gaan (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 4, 5, 6). Vooreerst kon u deze beweringen niet staven met enig begin van bewijs. U stelde immers dat u het document om naar de ambassade van Eritrea te gaan verloren hebt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 4). Bovendien volstaan deze verklaringen op zich niet om aan te tonen dat u in Zwitserland niet opnieuw toegang zou kunnen krijgen tot de asielprocedure en er effectieve bescherming zou kunnen genieten. U verklaarde immers dat u na uw terugkeer uit het buitenland nooit opnieuw een verzoek om internationale bescherming bij de Zwitserse autoriteiten hebt ingediend omdat u dat zelf niet wilde doen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 5, 6). Tenslotte blijkt uit de informatie in het administratief dossier nog dat de Zwitserse autoriteiten reeds twee keer instemden met een verzoek tot terugname in het kader van de Dublinprocedure, namelijk op 6 mei 2019 bij een verzoek in Nederland en op 29 januari 2020 bij het verzoek in België. Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat u in Zwitserland niet opnieuw toegang zou krijgen tot de asielprocedure.

Bijgevolg toont u niet op persoonlijke en concrete wijze aan dat u een uitzondering vormt op de algemene situatie zoals deze uit de COI Focus blijkt met betrekking tot de mogelijkheid om terug te keren naar Zwitserland, de toegang tot de asielprocedure, de naleving van het non-refoulementbeginsel, het respect voor de mensenrechten en levensstandaard die naar norm is."

Verzoeker uit geen kritiek op deze pertinente en correcte motieven, die steunen op de stukken van het administratief dossier en die de Raad zich toe-eigent.

2.3.5. De Raad merkt op dat het toegang hebben tot de asielprocedure niet gelijkstaat met het verkrijgen van de vluchtelingenstatus, zoals verzoeker verkeerdelijk voorhoudt in het verzoekschrift onder verwijzing naar het AIDA-rapport 2020 (bedoeld wordt "AIDA Asylum Information Database: Country Report Switzerland" 2020 update).

De Raad wijst er ook op dat de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2° en 57/6/6, § 1 en § 2 van de Vreemdelingenwet geenszins aangeven dat Zwitserland slechts als veilig derde land kan worden aangemerkt indien verzoeker er internationale bescherming zou hebben of verkrijgen. Deze artikelen stipuleren enkel dat in Zwitserland de mogelijkheid moet bestaan om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

In het kader van de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2° en 57/6/6, § 1 en § 2 van de Vreemdelingenwet is het niet aan de Belgische asielinstanties om (opnieuw) verzoekers vrees ten aanzien van Eritrea inhoudelijk te toetsen. Het was net de bedoeling van de wetgever om de praktijk waarbij asielzoekers zelf vrij hun land van asiel kiezen te doorbreken. De essentie van internationale bescherming is immers dat iemand zich in veiligheid moet kunnen brengen indien hij/zij een gegronde vrees voor vervolging koestert dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt. Het kan dan ook niet de bedoeling zijn dat iemand voorafgaand in meerdere veilige landen verblijft om vervolgens een verzoek om internationale bescherming in te dienen in het land met de meest gunstige socio-economische omstandigheden. (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 12*).

Het onderzoek van de commissaris-generaal vergt wel dat er voor het betrokken derde land wordt nagegaan of er een effectief asielsysteem bestaat dat is vastgelegd in de wet en het betreffende land in de praktijk de verplichtingen uit de relevante mensenrechtenverdragen naleeft, waaronder het beginsel van non-refoulement (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 129*). *In casu* is dit gebeurd, zoals blijkt uit de bestreden beslissing en zoals weergegeven in punt 2.3.4.

Verzoeker brengt ook in het verzoekschrift geen landeninformatie, noch concrete elementen bij waaruit kan worden afgeleid dat voor hem in Zwitserland de mogelijkheid niet zou bestaan om de vluchtelingenstatus te verzoeken.

2.3.6. Inzake de band tussen verzoeker en het derde land, die zodanig moet zijn dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan en er kan worden vermoed dat hij tot het grondgebied van het betrokken derde land zal worden toegelaten, wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

“Wat betreft het gegeven dat er in uw hoofde tevens sprake moet zijn van een zodanige band met Zwitserland dat het voor u redelijk zou zijn om ernaartoe te gaan, blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier en uit uw verklaringen, dat u vóór uw komst naar België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Zwitserland op 30 april 2014, dat u er op 6 juni 2017 een temporary admission status hebt verkregen, er in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel en er als begunstigde van deze status verbleven hebt tot november 2017 (zie Eurodac search result, beslissing van Zwitserse asielinstanties d.d. 06/06/2017, verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken vragen nr. 22 en 33, notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 10/01/2022, p. 2-3).

Hoewel uit de informatie afkomstig van de Zwitserse asielinstanties blijkt dat door uw verblijf van langer dan twee maanden zonder toestemming in het buitenland en door het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming in Nederland op 26 maart 2018 uw status werd beëindigd door de bevoegde Zwitserse instanties (zie beslissing van de Zwitserse asielinstanties d.d. 26/03/2018), doet dit géén afbreuk aan het gegeven dat vermoed wordt dat u er, zoals gezegd, naar kunt terugkeren, u er terug toegang tot de asielprocedure kunt verkrijgen en effectieve bescherming kunt genieten.

In dit verband moet in het bijzonder benadrukt worden dat Zwitserland partij is bij talrijke internationale en Europese verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullende Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het VN Antifolterverdrag, of het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten.

Bijgevolg kan Zwitserland in uw hoofde als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd, tenzij u elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat u er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen u en Zwitserland niet zodanig is dat het voor u redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

De door u afgelegde verklaringen bevatten echter geen elementen in deze zin.”

Hieruit en uit punt 2.3.4. blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers band met Zwitserland alle relevante feiten en omstandigheden betrokken heeft, waaronder de aard, duur en de omstandigheden van het eerder verblijf.

In het verzoekschrift betwist verzoeker de hogervermelde elementen niet en hij brengt geen gegevens aan die deze elementen teniet doen, zodat de Raad zich hierbij aansluit en vaststelt dat er *in casu* wel degelijk sprake is van een zodanige band met Zwitserland dat het voor verzoeker redelijk zou zijn naar dat land te gaan en er kan worden vermoed dat verzoeker tot het grondgebied van Zwitserland zal worden toegelaten.

2.3.7. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker geen elementen naar voor heeft gebracht waaruit blijkt dat hij in Zwitserland zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en Zwitserland niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van Zwitserland zal worden toegelaten, zodat Zwitserland beschouwd kan worden als veilig derde land voor verzoeker.

2.3.8. Artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling in geval van terugkeer naar Zwitserland.

2.3.9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat blijkt dat Zwitserland voor verzoeker als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het

Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tigrinya machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.11. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET